

TRĂIASCĂ 23 AUGUST

ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIX,

SERIA II,

Nr. 7545

6 PAGINI—

30 BANI

MIERCURI

22 AUGUST 1973

Primiri la tovarășul Nicolae Ceaușescu

● Delegația Grupului parlamentar de prietenie
Franța—România, din Senat

Marți, 21 august, tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit delegația Grupului parlamentar de prietenie Franța—România, din Senat, în frunte cu Pierre Christian Taittinger, președintele grupului.

La întrevvedere au participat tovarășii Emil Bodnaruș, Ștefan Voitec, Ștefan Andrei, Ilie Murugescu, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, președintele Grupului parlamentar pentru relațiile de prietenie România—Franța, precum și Mircea Rebreanu, membru al Comisiei de politică externă a Marii Adunări Naționale.

Din delegația parlamentară franceză fac parte senatorii: Serge Bouchez (Partidul Comunist Francez), Michel Chauvy (neinscris), Bernard Lemarie (Centrul, Democrație și Progres), Jean Peridier (Partidul Socialist Francez), Jacques Rosseti (U.D.R.) și René Tinant (Centrul, Democrație și Progres). Oaspeții au fost însoțiți de Francis Levasseur, ambasadorul Franței în România.

Exprimând sentimentele de profundă grațitudine a membrilor delegației pentru onoarea de a fi primiți de setul statului român, Pierre Christian Taittinger a evocat căldura cu care a fost înconjurată peste tot delegația, a relevat caracterul fructuos al vizitei, al întîlnirilor și

convorbirilor avute cu acest prieten și a evidențiat progresele gigantice realizate de România în ultimii ani.

În timpul convorbirii, președintele Nicolae Ceaușescu s-a întreținut cordial cu oaspeții asupra unor aspecte ale colaborării și raporturilor politice, economice, tehnico-științifice și culturale dintre România și Franța. Relevându-se relațiile vechi dintre popoarele noastre, afinitățile de limbă și cultură dintre ele, ceea ce contribuie la existența unor relații deosebite, în cursul convorbirii s-a subliniat importanța de a se acționa

(Continuare în pag. a II-a)

● Ziariștii argentinieni Emilio Abras și Ovidio Martinez

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit marți dimineața pe Emilio Abras, șeful secretariatului pentru presă și difuziune al Președinției Republicii Argentina și pe Ovidio Martinez, director adjunct al Departamentului de știri de la Televiziunea Națională din Argentina.

La primire au luat parte tovarășii Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Execu-

tiv, secretar al C.C. al P.C.R., și Constantin Mitea, consilier al președintelui Consiliului de Stat.

A fost de față Juan Carlos Marcelino Beltramo, ambasadorul Republicii Argentina la București.

Cu acest prilej, Emilio Abras a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu un cordial mesaj de salut din partea președintelui interimar al Republicii Argentina, Raul Lastiri.

Ospetele a transmis, de asemenea, un cald salut și expresia sentimentelor prietenești din par-

tea șefului Mișcării Justicialiste, generalul Juan Domingo Peron, care, amintindu-și de vizita făcută în acest an în România, de atenția deosebită de care s-a bucurat, a ținut să facă cunoscut că așteaptă cu multă plăcere vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu în Argentina.

Emilio Abras a transmis tovarășei Elena Ceaușescu un salut cordial și urări de sănătate și fericire din partea doamnei Isabel Peron.

(Continuare în pag. a II-a)

● Ambasadorul Republicii Populare Mongole

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit la 21 august pe Dendevin Sarav, ambasadorul

extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Mongole la București, în legătură cu plecarea definitivă a acestuia din țara noastră.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

● Ambasadorul Republicii Africa Centrală

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit marți după-

amiază pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Africa Centrală la București, Alberto Sato, în legătură cu plecarea sa definitivă din țara noastră.

Convorbirea care a avut loc cu acest prilej s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU VA FACE ÎMPREUNĂ CU TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU. O VIZITĂ OFICIALĂ ÎN REPUBLICA ECUADOR

La invitația președintelui Republicii Ecuador, general de brigadă Guillermo A. Rodriguez Lara, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, va face, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, o vizită oficială în Republica Ecuador, în prima jumătate a lunii septembrie a.c.

Convorbirea care a avut loc cu acest prilej s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

ANUL 29 AL LIBERTĂȚII

Semnificația istorică a unei zile istorice. Care an de an poartă, stemă de august peste țară, sufletul nostru iluminând și încărcându-se, tinăr, de cea mai înaltă sărbătoare: 23 August, început de calendare. Și început de vîrstă nouă, tulburătoare, acord grav, incandescent, al tuturor marilor noastre izbînzii socialiste, steag purtător de inimă și conștiințe. Treaptă a celui mai de sus vis la care s-au gîndit și ridicat un întreg popor, o întreagă țară, și de la care destinul nostru a urmat un amplu curs viu, ascendent. Istorie vie, trăită și simțită în toate deschiderile și orizonturile ei străbătute de crezurile și idealurile revoluției, de marea, nepuizabilă putere care emană de la însăși conștiința de care partidul a întregii opere de edificare a unei societăți, a noului, meru noului om care să-și dăruiască întreaga sa ființă noii cîltorii. Gîndul nostru se îndreaptă de aceea, deopotrivă spre trecut, prezent și viitor.

Sîntem în anul 29 al Libertății și bilanțul ne poate arăta adevărate virfuri de muni. Țara a crescut, țara crește. Prezentul e o permanentă și hotărîtoare desfășurare de forțe. De la amploarea și trebuințele lui ne plămăm în universul unor înfăptuiri și mai mari, viitoare. În tot ceea ce s-a realizat și ce va din biografia fiecăruia, anii noștri sint ogînzii ale anilor însuși ai țării, o fericită lumină în care ne întîlim — virstele toate, laolaltă — și în care, eforturile depuse, conștiința exactă a dimensiunii și necesității acestora se constituie deopotrivă în satisfacție și laudă a muncii și creației, în meditație și îndemn pentru mai bine, mai mult, mai departe.

Intre toate bogățiile, cele materiale și spirituale ale unei țări, tineretul — s-a mai spus — este marea sa zestre, făgăduința sa permanentă, urmarea sa. Și una dintre cele mai curate bucurii ale unui popor este aceea pe care țî-o dă garanția că tinăra generație, prin dovezile ei de muncă și viață, se integrează eforturilor întregii societăți, luptei pentru atingerea unor înalte scopuri. Etapa deosebită pe care o străbătem și ale cărei obiective au fost strălucit formulate la Congresul al X-lea și Conferința Națională a partidului, sensurile și imperatiile economice moral-politice și sociale care decurg din însăși situația acestui an ca on hotărîtor al cincinalului, au găsit, alături de întregul popor, de la muncitor, țărăn, elev, student sau intelectual și pînă la soldat, român, maghiari, germani sau de altă naționalitate, la doctorie, în plină angajare, și tineretul țării. Prezent în școli și pe șantiere, în uzine, prezent pe ogoare, prezent în școli și facultăți, pretutindeni pe întinsele magistrale ale economiei românești devenite și terenul celor mai mari investiții de inteligență și pasiune, de afirmare a unei expatiente mobilizatoare, aceea care a devenit deviză, cuvînt de onoare la 21, înfăptuirea cincinalului înainte de termen.

Să ne gîndim numai la agenda acestor zile de lucru din august, în întîmpinarea sărbătorii noastre naționale, la chemările secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și la răspunsurile venite din partea constructorilor, de pe șantiere, la unanimitatea venite din partea profesorilor și precupărilor noastre cotidiene a spiritului profund de angajare, a dovezilor că între cuvînt și faptă, între făgăduință și implinire tragem tot mai hotărît o linie de unire și că asamblarea viitorului — s-ar putea spune — a propriului nostru viitor, intră în fază sa cuprinzătoare, tot mai dinamică, tot mai pasionantă.

Un gînd, un gînd frumos, asadar, înălțător, viitorului.
Un gînd, un gînd frumos, înălțător, prezentului.
Un gînd, un gînd-omagiu, un gînd, un gînd-recunoștință, trecutului. Istoria care se cuprinde și într-un fir de iarbă aici trăiește în toate deschiderile și orizonturile ei însăși ideea și numele de om. Ridicată la cotele vocației și demnității sale, ridicată ei însuși țara după el și iață, în jubiliara noastră zi, bilanțul pe care îl facem poate arăta adevărate virfuri de muni. Cu trepte, jur-impresur, 29.
Ziua venea de departe și de demult, cum spune poetul, și țara și-a luat, de mult pregătite, armele.

A. I. ZAINESCU

Desen de TRAIAN VASAI

NICOLAE DRAGOȘ

Acest statornic plai

Văd munți tăcuți, în stînga, — oșteni seculari
Prin vremuri devenindu-i istoriei ogîndă,
Și-aud cum dimineața răsare din stejari
Ca-n nesfîrșirea ei să ne cuprindă.

Văd ape, cum destinul purtîndu-si-l solemn
Din cerul strîns sub pietre, în drumul către mare
Se-nvăluie cu taine, în legendare semne
Și-aud din veacuri țara cum vine, cum răsare.

E stampă vie țara, ce s-a-nncrustat sub pleoape
Și sufletul ni-l poartă-n tîhnita ei lumină,
E inimă ce bate eternului aproape
Ea, „țara mea de doruri”, minune carpatină.

E țara lui Bălcescu, ce urcă din Sicilia,
Solu cel mare-al jertfei, cu fruntea
ca un steag
Despovîrînd trecutul de tragice sigilii —
Stejarul gliei falnic, visînd pe-al țării prag.

E țara-n care roata s-a-nvesmîntat în sînge
Martinzînd durerea să strîge peste veacuri,
În care o fîntînă și astăzi încă plînge
Iar cerul lin adoarme în liniștea din lacuri.

„Cît drum și zbucium cît, pe chipul
țării-i scris
Și dintre cite jertfe a răsărit să-și spună
Acest statornic plai pe care ni-s
Scut de etern credințele visate împreună.

23 august 1972 — 23 august 1973

R E P E R E

23 August 1972—23 August 1973 : O perioadă relativ scurtă, dar care a adăugat chipului țării noi străluciri. O perioadă bogată în evenimente politice și social-economice importante, adevărate reperi ale prefacerilor revoluționare înfăptuite de popor, sub conducerea partidului, ilustrînd ascensiunea patriei noastre pe drumul progresului și civilizației socialiste.

O perioadă în care, din toate județele patriei, au sosit vești despre importante cîmpșiri de plan. Secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, luînd cuvîntul în cadrul unui impresionant miting la Alba Iulia, arăta că „în întreaga țară se desfășoară o intensă

activitate pentru a concretiza noile sarcini suplimentare pe următorii trei ani”. Alte file de calendar. Zile hotărîtoare în bătălia recoltelor. Zeci de mii de tineri participă cu toate forțele și cu toată răspunderea la strînsul roadelor cimpuului. Industria bucaresteană adre-

sează o chemare tineretului : „120 000 noi locuri de muncă vă așteaptă”. Organizațiile U.T.C. din întreprinderi, comitetele de sectoare, comitetul municipal U.T.C. sprijină efectiv această acțiune. 1 octombrie. Emoții, bucurii. După elevi, care la 15 septembrie și-au reluat activitatea școlară, este rîndul studenților să trăiască momentul deschiderii cursurilor. Tovarășul Nicolae Ceaușescu participă la festivitățile de la Cluj. Noul an de învățămînt se deschide sub semnul unei cerințe fundamentale

exprimate de secretarul general al partidului : adevărată școală modernă va fi rodul unificării învățămîntului cu cercetarea și producția.
Toamnă aspră : campania agricolă continuă sub deviza : „Recolta la adăpost în cel mai scurt timp”. Se muncește în condiții deosebit de grele. Ca întotdeauna, tinerii sint în primele rînduri. Co-

(Continuare în pag. a III-a)

Conștiința eroică

de GRIGORE HAGIU

Una din imaginile care-mi stăruie și astăzi puternic în minte, întipărită la vremea cînd treceam din copilărie către adolescență, se leagă nemijlocit de actul revoluționar petrecut la 23 August 1944. Erau lanurile de grec neecules. Tinjitoare către pămînt, de un galben bolnav, asemeni unor sălcii dese și plîngător pitice, ducioasă pecingine pe supra-

(Continuare în pag. a II-a)

În numărul de azi :

- Dacă am desena chipul patriei (Pagina a III-a)
- „Și-n viitor visînd ne construim tovarășia clipelor de față” (Pagina a IV-a)
- Memorii sentimentale (Pagina a V-a)

PRIMIRI LA TOVARASUL NICOLAE CEAUȘESCU

Delegația Grupului parlamentar de prietenie Franța-România din Senat

(Urmare din pag. 1)

pentru a da un nou impuls în vederea extinderii cîi mai rapide a colaborării româno-franceze...

Încheierea întâlnirii prezidențiale... delegația sa a avut o vizită în țara noastră...

Ziarștii argentinieni

Emilio Abras și Ovidio Martinez

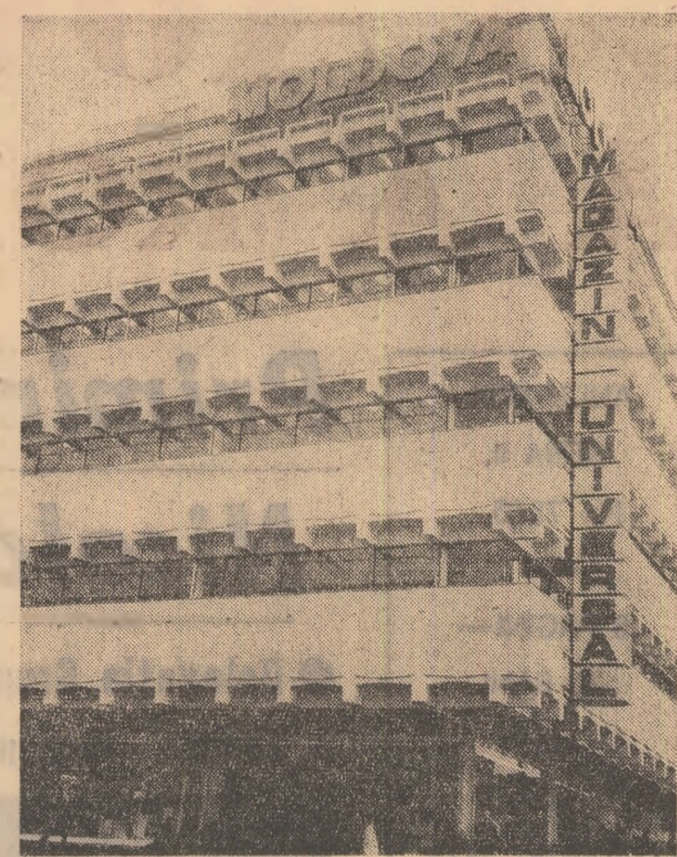
(Urmare din pag. 1)

Multumind, președintele Consiliului de Stat a adresat, la rîndul său, cele mai bune urări...

relații dintre cele două țări și popoare se vor dezvolta în continuare, pe multiple planuri...

TELEGRAMĂ

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a adresat sefului statului Cambodgia...

Noul magazin universal „Moldova” din Iași. Foto: AGERPRES

Conferința de presă

Cu prilejul vizitei în România a delegației Comitetului sud-vietnamez...

Amasadorul Lam Van Luu și oaspeții sud-vietnamezi au subliniat necesitatea respectării și aplicării...

Participanții la festivitatea de inaugurare au adresat, cu acest prilej, o telegramă...

Ministrul afacerilor externe al Republicii Algeriene Democratice și Populare...

Ministrul agriculturii, industriei alimentare și apelor Arangelo Miclescu...

A raportat numărul 35 al revistei „LUMEA”

ERA ÎN AUGUST 1944

General maior în rezervă MARCEL OLTEANU

La rîndul lui, Toma invalidul s-a oferit și el pentru cîteva „iesiri” în cursul cărora a identificat unele obiective importante...

În sfîrșit, pe la sfîrșitul săptămîinii, recunoșterea s-a încheiat cu bine...

Amasadorul Lam Van Luu și oaspeții sud-vietnamezi au subliniat necesitatea respectării și aplicării...

Participanții la festivitatea de inaugurare au adresat, cu acest prilej, o telegramă...

Ministrul afacerilor externe al Republicii Algeriene Democratice și Populare...

Ministrul agriculturii, industriei alimentare și apelor Arangelo Miclescu...

A raportat numărul 35 al revistei „LUMEA”

IMPERATIVE ÎN AGRICULTURĂ

CAMPAANIA AGRICOLĂ DE TOAMNĂ SE CEPE TEMEINIC PREGĂTITĂ

Cu gîndul la marea sărbătoare din august, mecanoziștii și cooperatorii, toți lucrătorii ogoșorelor intensifică acțiunile lor de pregătire...

de unități agricole au raportat că încheiată această lucrare, nu cauze obiective justifică rămî-nerea în urmă a celorlalți...

sint bune și ele se impun deopozitate fără pierderi. Pentru reușită se cere acțiunea în două direcții: organizarea muncii și asigurarea spațiilor de depozitare...

ERA ÎN AUGUST 1944

General maior în rezervă MARCEL OLTEANU

La rîndul lui, Toma invalidul s-a oferit și el pentru cîteva „iesiri” în cursul cărora a identificat unele obiective importante...

În sfîrșit, pe la sfîrșitul săptămîinii, recunoșterea s-a încheiat cu bine...

Amasadorul Lam Van Luu și oaspeții sud-vietnamezi au subliniat necesitatea respectării și aplicării...

Participanții la festivitatea de inaugurare au adresat, cu acest prilej, o telegramă...

Ministrul afacerilor externe al Republicii Algeriene Democratice și Populare...

Ministrul agriculturii, industriei alimentare și apelor Arangelo Miclescu...

A raportat numărul 35 al revistei „LUMEA”

SPORT

UNIVERSIADA '73

TRIMISUL NOSTRU SPECIAL LA MOSCOVA, CĂLIN STANCULESCU, TRANSMITE:

SUITA DE VICTORII ROMANEȘTI LA LUPTLE LIBRE ȘI SCRIMA

CSABA DOSZA — medaliat cu bronz la săritura în înălțime.

Ultima zi a întrecerilor atletice ne-a mai adus o medalie la înălțimea băieți...

În prima zi a turneului de lupte libere sportivii români au reușit să învingă pe Vasile Iorga...

În finala probei de dublu bărbăți susținută cu perechea Fraților Bojidar și Matei Pampulov...

În urma victoriei de la Alamo, echipa de tenis a S.U.A. s-a calificat pentru finala „Cupei Davis”...

În finala interzonala a „Cupei Davis”

S.U.A. — România 4-1

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

Mecul de tenis S.U.A.—România, disputat la Alamo (California), în cadrul semifinalelor interzonale ale „Cupei Davis”...

CONȘTIINȚA EROICĂ

(Urmare din pag. 1)

fata cîmpiei, străpune de fîntîni cu cumpăna neumbulate, terminate pe orizont cu trenuri arse și scheletice pînă la fier, dormituri parca de o vecie...

Este semnul unei descăsușări de energie fără precedent, antrenînd cele mai diverse și largi categorii umane, punîndu-le în fericită postură a împlinirii de sine...

cinema

AVENTURA LUI POSEIDON: Favorit (orele 18; 12.30; 15.30; 18; 20.30); Festival (orele 9; 11.45; 15.30; 18.15; 21); Grădina Festival (ora 19.45); DEPARTÉ DE TIPPERARY: Patru (orele 10; 12; 15; 17; 19; 21); CUTEZANTĂ: Lumina (orele 13.30; 16; 18.30; 20.45); EU MÎNILE CURATE: Ulpimul Cartus (Central) (orele 8.15; 11.45; 15.30; 18.15); POLIȘTEȘTI: București (orele 9; 11.15; 13.30; 15.30; 18.30; 21); Scala (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21); Grădina București (ora 19.30); Dinamo (ora 20); UNMĂRIRE LA AMSTERDAM: Excelsior (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21); Melodia (orele 9.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21); Modero (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30); Grădina Modern (ora 20); EU ȘI MICUL PARIS: Donk (orele 11; 13.15; 15.45; 18; 20.30); TINERETE FĂRĂ BĂTRINETE: Timpurul Noi (orele 10-18 în continuare); La ora 20 program de documentare; INFĂLIBILUL RAFFLES: București (orele 9; 11.15; 13.45; 16; 18.15; 20.30); Anelele Romane (ora 20); Grădina Buzesti (ora 20); DRAGOSTEA ÎNCEPE VINERI: Floreasca (orele 15.30; 18; 20.15; 22); Artă (orele 15.30; 18; 20.15); Grădina Artă (ora 20); DISTRATUL: Ghivlva (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30); Gio-

Teatre, radio, and other entertainment listings including plays like 'Estival Boema' and 'Ansamblul Rapsodia Română', and radio programs like 'Incognito' and 'Cupele Davis'.

AUGUSTA DEMNITATE

GEORGE CHIRILA

„Ce muzică în lucruri se aude și-n turnurile ierbi și-ale apei? Văd un popor înțelegându-și imnul și cîntîndu-și clipa în durată. O, n-am dormit un șir de nopți, lumina incinsei stele cernea aur blînd, să-mi știu cîmpia lîngă păsări albe ducînd rodierea purii înțeleaptă. Și-n ochii mei deschis, un șir de zile trecut din azur conturul cîr al unor splendide, oit de vîi cetăți mult pe măsura meșterilor mari. Ce muzică în lucruri se aude și-n turnurile ierbi și-ale apei? Poporul meu își înțelege imnul cu-augusta-nemeiata demnitate.”

REPERE

(Urmare din pag. 1)

mitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a examinat programul de măsuri privind aprovizionarea cu produse de toamnă-jarnă pentru perioada 1972-1973 și a constatat că există condiții ca în acest an să se realizeze o bună aprovizionare a populației, superioară celei din anul precedent.

20-21 noiembrie: Plenara Comitetului Central al P.C.R. în centrul dezbaterilor plenarei s-au aflat problemele planului pe anul 1972. „Există toate premisele — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntul rostit la închiderea lucrărilor plenarei — ca planul pe anul 1972 să fie realizat în bune condiții.”

Pe frontul creșterii eficienței economice, o inițiativă a utociștilor distigă teren: „Viața tractorelor poate fi prelungită”, se extinde, de asemenea, inițiativa utociștilor de la Alușești: „Fiecare elev al școlii profesionale, fiecare ucenic la producție cu șase luni mai dezmă la nivelul unui muncitor calificat”.

29 decembrie: sădinta jubiliară a Marii Adunări Naționale consacrată celei de a 23-a aniversări a Proclamației Republicii. Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu este primită cu viu interes, prilejuind o nouă manifestare de dragoste față de conducătorul partidului și statului nostru, față de P.C.R. și România socialistă.

1 ianuarie 1973: un nou an de muncă, de eforturi, de împliniri. Pentru tînăra generație a patriei, anul hotărîtor al cîincinului debutează cu dorința fermă de a dobîndi importante succese în întrecerea utociștilor: „Tineretul — factor hotărîtor în îndeplinirea cîincinului înainte de termen”.

26 ianuarie: întregul popor îl sărbătorește pe cel mai iubit fiu al său, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu prilejul împlinirii a 55 de ani de viață și 40 de ani de activitate revoluționară, manifestînd un neînmormit amănunt față de omul, față de comunistul de numele căruia se leagă marile înfăptuiri ale națiunii române pe drumul socialismului. „Consider toate aceste manifestări — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu în scrisoarea adresată tuturor celor care luăm în ansamblu felicitări cu prilejul aniversării — drept o expresie a dragostei și încrederei comunistilor, a întregului popor, în Partidul Comunist Român în rîndul căruia am crescut și m-am format ca militant revoluționar —, a hotărîrii oamenilor muncii de a înfăptui și în viitor politica internă și externă a partidului și statului nostru de a asigura triumful marșurilor și idealuri ale socialismului și comunismului în România”.

Alte file din agenda lunilor de jarnă. Dezbaterile din cadrul conferințelor organizatelor județene U.T.C. au ca obiectiv central perfecționarea întregii activități, creșterea răspunderii social-politice a tinerilor, sporirea contribuției lor la dezvoltarea economică-socială a patriei.

28 februarie — 2 martie: Plenara C.C. al P.C.R. care a analizat modul în care se îndeplinesc sarcinile pentru 1973, un hotărîtor al cîincinului.

„Aveți obligația de a face totul pentru a vă dovedi că sînteți demni fii ai poporului, de a servi poporul în orice împrejurare”. (Din cuvîntarea

DACĂ AM DESENA CHIPUL PATRIEI

A desena chipul patriei înseamnă, de fapt, a face un rodnic bilanț; un bilanț al efortului nostru colectiv spre belșug, demnitate, civilizație. Înseamnă a reda imaginea unor impetuoase ritmuri industriale, a unei agriculturii moderne, a trasa conturul orașelor și satelor noastre în continuă dezvoltare, a reflecta preocupările pentru făurirea omului nou, pentru perfecționarea societății. Desigur, toate aceste înfăptuiri sînt pentru om și sînt legate de viața oamenilor. Este firesc, de aceea, ca și în sinteza pe care o realizăm în această pagină de ziar, să vorbim despre înfăptuirii raportîndu-le la oameni, la munca lor, la aspirațiile și idealurile lor.

CONSTRUIM

Tînărul pe care îl caut, comunistul Dumitru Pavel, s-a născut și a copilărit chiar aici, pe malul Oltului. Acum, Oltul va fi abia din străveche albă pentru a deschide cale altor frumuseți, altor amintiri.

— Dacă ar fi să desenez chipul țării, — îl întrebăm acum în al 29-lea an de la eliberare, ce crezi că n-ar trebui să lipsească din conturul portretului ei?

— Coincidență face să mă fi născut tocmai acum 29 de ani și toamna aici, peste Olt, la doi pași de Rm. Vlcea, încearcă maestrul Pavel un răspuns oculi. Am îngrijit vitele, oile, eram frăți mulți acasă... Acum muncesc și mă perfecționez ca specialist al șantierelor. De fapt, construiesc!

Biografia tînărului cu care stau de vorbă pe malul Oltului în răgăzul muncii pe șantierul vilcoarelor hidrocentrale Rm. Vlcea, este simplă, aparent liniară. Liniară nu se pare prin obișnuința ei, prin comunitatea ei. Este biografia unei generații, biografiei țării.

— Când aveam 18 ani s-a deschis la Gotoră un șantier continua el în-am dus și eu acolo și m-am angajat și am devenit dulgher. După alți ani și alte școli sînt asfîzii maestrului. Nimic neobișnuit, nimic spectaculos.

Nu i se pare, într-adevăr, nimic neobișnuit. Destinul lui s-a schimbat fundamental, dar această schimbare s-a produs într-un context aut de larg, aut de încorporat în schimărilor de destin a întregii țări, încit propriile mutații sînt devenit greu sesizabile.

„Sînt reștingem însă — spune comunistul Dumitru Pavel — referențele noastre la județul Vlcea, la locurile mele natale din care s-ar potrivi la majoritatea județelor țării. Aici n-a existat înainte aproape nici un fel de industrie. De-abia după Congresul al IX-lea și după Congresul al X-lea al partidului, cînd politica de dezvoltare economică și social-culturală, armonioasă și echilibrată a tuturor județelor, a tuturor zonelor țării, a capatat contururi exacte, județul Vlcea avea să devină un imens șantier.

„Din cîinci cetățeni ai României contemporane, unul învață. Ca elev sau ca student. O coloană de patru milioane de tineri populează, opt luni dintr-un an, școlile și universitățile universitare. Într-o mișcare vie, dinamică, aidoma vieții întregii țări. Anul care s-a adăugat la istoria României socialiste a deschis acestei patrii și a poporului nostru, așeză în băncile învățăturii noi perspective în pregătirea sa pentru muncă și viață. Hotărîrile plenarei din iunie a C.C. al P.C.R. privind perfecționarea și modernizarea învățămîntului, pe toate treptele sale, confirmă o dată în plus, locul de prim rang ce i se rezervă școlii în planurile noastre generale de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate.

„Pentru Mircea Purcărea, care își va începe la toamnă anul IV de studii la Facultatea de eco-

„IUBIȚI PATRIA NOASTRĂ SOCIALISTĂ, ÎN CARE V-AȚI NĂSCUT ȘI PE CARE TREBUIE SĂ O SLUJIȚI DE-A LUNGUL ÎNTREGII VOASTRE VIEȚI, SĂ O FACEȚI TOT MAI FRUMOASĂ, TOT MAI ÎNFLORITOARE”.

NICOLAE CEAUȘESCU

FIICELE SOARELUI

Femeile-n cîmpuri sînt fiicele Soarelui, astel înalt le-a visat nemurire, și ele dăruie rotiri zilelor marea iubire.

Pe șesuri galbene, în holde galbene fiicele soarelui string snopi de roze, pîrul lor galben ne flutură-n sufletul lan de mătășii.

Tril ciocirilor — în zori de dragoste, lunecă-oval pe obraji rumene stele, fluieră cîntă-n murmur de apă imn pentru ele.

Femeile-n cîmpuri sînt fiicele Soarelui! Piine li-e nîma caldă și bună, razele tatălui, Soarelui, dragostea le incunună.

ION CHIRIC URMAȘ

Acum august e un urmaș fericit, mîndrindu-se străduțele pe înălțimi. Dacă cineva, de nîmă împinsă, cheamă în ființele celor mulți căsuți, nu le poate primi decât în grădina coloanelor. O, de oși fi eu unul dintre cei întorși! M-aș simți fericit descoperind toate visurile împlinite! Nu aș orbi de strălucirea lor, nu aș amuți din nou pe veci! Dar nimeni, nimeni nu poate să întorcă pe cei duși, trecuți dincolo. Ce roade frumoase după amurgul lor! Acum august e un urmaș fericit.

PATRU MILIOANE

150.000 de studenți ai țării. Ei învață în 19 centre universitare, însumînd 187 facultăți. Al 29-lea an al României socialiste a marcat o apropiere mai strînsă a învățămîntului nostru superior — peste 22.000 de specialiști — își face debutul în profesie direct în producție, acolo unde se făurește bunurile materiale ale societății.

„Dacă ar fi să prîvim în urmă și să facem portretul lui Mircea Purcărea sau al lui Pavel Bogdan la anii studii liceale, atunci ne-am putea opri la Vasile Pirjol, elev al Liceului nr. 1 din Timișoara. Un elev obișnuit: învață matematică și limbi străine, îl pasionează fizica, lecțiile de literatură, obține note bune, și-a dovedit inițiativa în organizația U.T.C. Dintre-o dată

Vasile Pirjol a devenit cunoscut colegilor ca director al microîntreprinderii școlare — formă sub care este organizată activitatea tehnico-productivă a elevilor liceului amintit. Cînd a învățat bătăutul acestuia de 18 ani să organizeze, să conducă, să caute și să găsească răspuns unor probleme care nu figurează în manualele școlare, care nu se predau de la catedră? „Munca tehnico-productivă m-a pus în contact cu o realitate nebanală pînă atunci. Ideea de a ne constitui ca o microîntreprindere m-a cucerit” — spune el. În limbajul directorului ei, elevii

„Anul de învățămînt 1972-1973 a debutat la Grupul școlar „Electorat” cu o premieră: clase speciale de țete pregătite în meseria „tradițională” pentru băieți: constructori de aparate electrice. Uzina le va da șansa să fie și va opera schimbări fundamentale în conștiința lor. Căleale aleasă, a școlii profesionale, este un act cu implicații sociale multiple, marcînd nu numai despărțirea de vîrstă copilăriei, ci și învingerea unor prejudecăți privind condiția femeii, înțelegerea lor, cu drepturi depline, în rîndurile clasei muncitoare.

„Patru milioane de elevi și studenți își alinaiază pasul astăzi, în ziua marii sărbători, ritmului întregii națiuni, angajați în îndeplinirea hotărîrilor partidului. Și-au cîștigat acest drept prin eforturile pe care le

In școlile țării învață peste 3.800.000 de elevi: dacă marea lor majoritate sîrăbat încă cele zece clase ale școlii generale 150.000 sînt liceeni, iar aproape 300.000 frecventează învățămîntul profesional și tehnic. Pentru ei s-au tipărit în anul școlar trecut peste 70 titluri de manuale într-un tiraj care depășește 20.000.000 exemplare... Le-au stat la dispoziție 12.000 ateliere școlare și 5.500 loturi școlare cu o suprafață de peste 7.000 de hectare... Pentru construcțiile școlare ale acestui an stătu a alocați credite în valoare de peste 400.000.000 lei realizîndu-se astfel noi săli de clasă, grădinițe, locuri în case de copii și internate, laboratoare și săli de gimnastică.

depin în scopul obținerii unor rezultate exemplare la învățătură, în pregătirea pentru viață. Știu ce primesc la anii învățăturii și au deplina conștiință a viitoarelor lor îndatoriri.

MARIETA VIDRASCU

Sîteam de vorbă zilele trecute cu un tînăr lucrător al pămîntului, tehnicianul agronom Ilie Cazacu, de la cooperativa agricolă de producție Florent, din județul Constanța.

S-a îngărat pămîntul nostru spune el. E mai bun decît anul trecut, decît în alți ani.

In cucintele acestea am răzuit rezumate, simpli, obiectivi strădăniilor tuturor lucrătorilor pămîntului a-cestei țări, rezultatele lor bune obținute într-o întrecere cu timpul, cu rezervele ascunse ale gliei. 1973, a însemnat un pas mare făcut pe drumul producțiilor mari. Noile măsuri hotărîte de partid pentru îmbunătățirea retribuției muncii, pentru stimularea obținerii unor producții superioare celor planificate, au fost de natură să îndemne la o muncă și mai susținută, mai eficientă. Oamenii și-au pus problema extinderii suprafețelor cultivabile, a folosirii mai intensive a celor cultivate deja. În primăvară, miș de hectare au fost smulse de sub povara apelor în exces, lucrările căpătînd apoi un caracter permanent, organizat, au fost redat circuitului agricol alte mi de hectare care stăteau nefolosite, au cunoscut o emplotare deosebită acțiunile de combatere a eroziunii solului. „Totul la irigați” — este o expresie ce se aude pe întinderi din ce în ce mai mari ale țării. Anul acesta se cor amenaja pentru iri-

CARATELE BELȘUGULUI

gății aproape 275.000 hectare, adînguindu-se astfel la un total de peste 1,5 milioane hectare supuse ploii la comanda. La început de toamnă, 1.600 de chitpur tînere au îmbrăcat culnarea albastră a salopetelor de brigadieni, constituindu-se în Șantier național al tineretului pe Valea Moshistei. Se continuă o tradiție, se semnează vîgour în cartea întrecerii nîmă: „Tineretul — factor activ în îndeplinirea cîincinului înainte de termen”. În sistemul Terasa Olt-Călmățui alte sute de tineri și-au materializat, în cîntea zilei de 23 August, un angajament: de a preda beneficiarului, înainte de termen, o suprafață irigabilă de zece mii hectare. Pretutindeni unde acționează tinerii, și în sistemul Cetea-Galicea Mare, Sadova-Corabia, Beibucea-Sărinăș, se scoatează îndepărtarea termenelor și indicilor calitativi planificați.

La detașamentele mecanizate ale agriculturii s-au adăugat noi „cal putere”. În acest an agricultura numără peste 115.000 tractoare și 8.840 combine autopropulsate. Li s-au adăugat alte mii care, deși ajunse la vîrstă casării, lucrează în continuare, asigurînd o unitate a mecanizării agricole.

Sporirile sînt asigurate de încă din ce în ce mai calificată, superioară calitativ, a celor care lucrează pămîntul. Acordul global a antrenat pe toți cooperatorii în lupta pentru stabilirea unor adeverate recorduri. Iată ce ne spune Lelica Măcanu, o tînără cooperatoare din Săceni-Olt, în timp ce ne arăta parcela de porumb pe care o îngrijește: „E mai frumos ca anul trecut. Atunci n-am scos decît 8.500 kilograme la hectar. Anul asta vreau să cîntăresc zece mii de pe lotul meu”. Au crescut și producțiile de furaje, animalele sînt hrănite și întreținute mai bine și răspund prin cantități mai mari de lapte și carne. La Smeeni, în județul Buzău, Marin Neacșu, ingrijitor la ferma de taurine ne făcea pe hirtie un calcul pentru a demonstra că prin recentele măsuri de îmbunătățire a prețurilor de achiziție la carne și de stimulare a crescătorilor de animale, unitatea în care lucrează cîștigă în plus peste un milion de lei.

Cîincinul înainte de termen este un obiectiv de mîm ordin pentru toți agricultorii țării. În 1973, s-au căpătîrt certitudinile că acest angajament este realizabil. În aceste zile, cînd deabia s-a încheiat bătălia grîului, mecanizatori au declanșat alina. Se fac pretutindeni pregătiri intense pentru stringerea recoltei actuale, pentru pregătirea gospodăriei a celei viitoare. Pentru sportivii, în continuare, a caratelor pămîntului.

OCTAVIAN MILEA

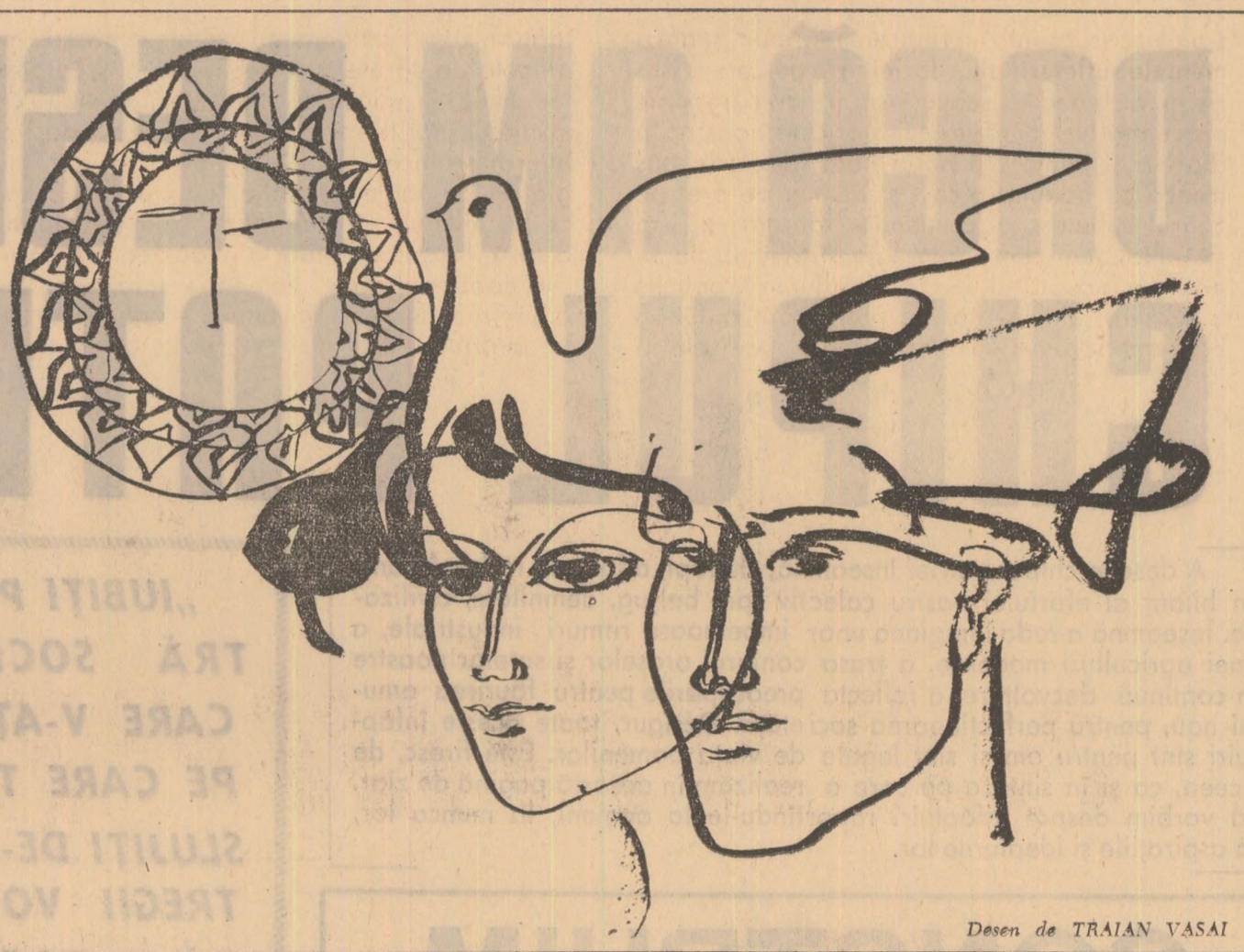
Istoria e amintire în mers, omagiul nostru cel mai fierbinte înseamnă ritmul netulburat al drumului. Cifrele consensnează trepte depășite chiar în clipa cind au reușit să se închege. Criteriile de adeziune la timp sînt faptele, semne încrustate pe verticalele materiale ale muncii.

Una din legendele acestui pămînt ne-a învățat să închidem în coloanele durate de mîna noastră și destinate unui timp care ne va cunoaște prin ele, ceva din sufletul nostru. Am pus, la temelie lor, arderea. Entuziasmul responsabil. Hărnicia. Dragostea și cinstea. Cîrpele din noi, pe care le rememorăm în ceasul de sărbătorească bucurie.

„Triumfu-i fără slavă, De-vingi cu ușurință”

„După primii metri de înaintare, îmi venea să fug. Nu mi-e rușine acum, să spun, atunci imi ardea de umilită tot sufletul, și mi se turbura mintea, că, uite, aș fi în stare să las unealta și să n-o mai văd cît îi hăt. Piatra slabă, noi o tintuim locului în armătură și ea scăpa, ținea mai mult cu apa decît cu munca noastră și tot așa, că erau infiltrații, o scăpa din chingă și noi rămînem cu buzele umflate. Era toamna lui '71, iar eu numa'n vară terminasem școala de electromecanici mineri. Și în lupta asta cu piatra, eram slab ca un prunc și tot eram la fel, că n-ai experiență în trînta cu muntele n-aveam și nici răbdare. Măistrul Oțet nu era încă aici, că poate ne-ar fi fost mai ușor lingă dumnealui, dar acum zie că-i bine că am răbdat cu puterea noastră pînă la urmă.”

Drumul în mînt, căpșut de mansonul catifelat al betonului e gata. Cupola durată în măruntăle pietrei, la Măriselu își închide boltile peste tripleta generatoarelor de lumină. Înaintea cu jumătate de an față de cînd au promis-o, 220 megawați de zău în cea mai îndrăgănită beznă, pregății și de Alexandru Olar din Popteleac — Sărlaj, unul din cei mai vrednici oțetaci ai lui Pavel Oțet, nume intrat în cea mai fină cronică a țării și ajuns printre veteranii ei, făci cine altul decît un senior al vredniciei și în stare să plămădească discipolii întru hărnicie și pasiune?

Desen de TRAIAN VASAI

RUSALIN MUREȘANU CÎNTECUL SOARELUI

Trăiască Soarele, cîntam în plină luptă și muream. Trăiască Soarele I Trăiască Din trup de cremene și iască Strigam, cit mai puteam striga Și soarele din noi murea... Trăiască Soarele strigau Acei ce după noi veneau Și soarele murit din noi Din vremi de pace ori război Reînvia ca un balsam. Trăiască Soarele, strigam I Strigam din ei, din strănașoți Noi fiii soarelui cu toți Trăiască soarele I și iar Urcam Icar după Icar Urcam, urcam, trăiam, urcam Și nu muream și nu muream I Trăiască Soarele, cîntam I

„Si-n viitor visînd ne construim tovarășia clipelor de fată”

Riurile luminii

Generalia Marilor Sanctiere s-a născut la Bîrză, și-a trăit adolescența pe Argeș, s-a călît la școala înaltă a Porților de Fier și s-a pus astăzi, hărțărească în neștoviția ei tinerețe. Lotruț, Șcheședă vîrstă a țării, Oțet. Și riurile luminii curg, curg neîntrerupt, fără odihnă. Oamenii Lotrului au sfredelit în primele șase luni ale anului peste 15 km de drum în pășuni. Se grăbesc: brigada lotului Coșova a chemat tinerii santierului la întrecere. La Tărăia, Măriselu și Fîntînel, 8 cursuri de apă se vor împeli într-un șmar secund pe traseul luminii. Îl făuresc cu brațele și mințile lor 6000 de constructori. Și riurile luminii curg, curg mai departe. Biblioteca clubului din Voineasa are 35.000 de volume. Pe fișele cititorilor fi-

„Am mai de meserii, dar mai ales Citesc în viitor și-l trag spre mine”

18.000 de participanți, 400 medali de aur, 4.000 de diplome. La start, un concurent inedit: cea mai răbdată vîrstă a țării. Ambicioasă precoc, cum numai un timp tinăr îngăduie, o nouă inteligență, aspiră la celebritate: editia a VI-a a concursului „Minitehnica”, 1973. E întîmplător că o selecție de proiecte tehnice pentru viitor ocupă un punct din cîntarea festivă a trecutului? Că în generația anului 29 intră tîrșe vîrstă egale cu o treime din cea a Sărbătorii? Nu e întîmplător, e obișnuit. Diminutiele aduc plucir pe adresa competiției, sute de picurii acoperă mîna unei redacții. Și totuși nu desăpre trimitătorilor lor as vrea să vorbească, nu despre copiii la oia primei zăbateri inteligente. Vă prezint un profesor, doctor, Radu Voinea, un erou „bătrîn”. Radu Voinea, profesor doctor inginer, Radu Voinea, secretar al Academiei Republicii Socialiste România, rectorul Institutului Politehnic din București. Un om ocupat care nu obusește să-și amintească o datorie față de precocă îndrăzneală: cel mai tînar secretar al Academiei, tînar urcător și ajungător al unei trepte rezervate prin tradiție „veteranilor”: Radu Voi-

drum pe care cel dintîi l-a călcat așa cum se cuvine și — poate de aici — generoasa lui inteligență și bărbătescul dialog periodic cu capetele precocității tehnice românești.

Ștafeta inteligenței românești

132 de mii imprumuturi de carne. Oamenii luminii cîțese, oamenii luminii cîțese. • 31 de hidrocentrale — o adevărată constelație — desehid o nouă epopee a Oltului. • Brigăziile conduse de Făreș și Aldea și alcătuite în proporție de trei părți din tineri au terminat cu nouăsprezece luni mai devreme străpungerea galeriei de la Măriselu, economisind peste 3 milioane de lei. • Curba efortului depus de generațiile noi în lupta cu apele se traduce în lumină. Anul acesta, herghelie de kilowați pornește din termii hidrocentrale țării vor depăși de 10 ori cifra înregistrată la sfîrșitul anului 1955 și de 42 ori producția din 1938. Și curg, curg riurile luminii, le auzim și vedem, curg și pămînt în care ne oglindim. • 15 medali de aur a eucerit gîndirea tehnică românească la competițiile internaționale în cursul unui singur an: 1969. • 1973. Tînarul I.P.I.E.U. Alexandru Ene de la A.R.I.E.U. — semnat pînă în prezenți a 8 invenții brevetate — a obținut trei medali pentru creații de interes major în cîmpul tehnicii contemporane. El egaleză astfel recordul unei alte tinere semnatăre în cariera de aur a inteligenței românești: Georgeta Csomontany de la „Petrochim” Ploiești, care a eucerit, tot la un singur salon, trei medali și „Placheta de onoare a juriului”. Mesajul investiției de inteligență ealătorește prin vîrstă. • Expoziția „Minitehnica” 1970. Printre vizitatori, Henri Coandă, care declara entuziasmat: „M-am impresionat în mod deosebit exponatele realizate de copii, gîndirea tehnică avansată pe care o demonstrează. Aceasta înseamnă că la noi în țară există o preocupare permanentă pentru continuarea ștafetei științei românești, și pe mîini bune. Să nu uităm că în acest domeniu ne mindrim cu un trecut glorios și puțin sînt națiile care au dat atît de mult cit a dat poporul român în ultimul secol”. Trei ani mai tîrziu, în 1973, 18.000 de copii expun în cadrul competiției devenite tradițională: Minitehnica. Numai din județul Constanța au fost trimise 1164 de proiecte aparținînd doar pionierilor din mediul rural, iar din județul Sibiu, fetele reprezentă 47 la sută din semnatarii anticipațiilor tehnice.

DUMITRU M. ION

Imn iubirii de patrie

Mi-am văzut în grădina patria mea! Ascultam viețuioarele Cum se deslăță în cuiburi I Lingă lacul cu lumre de-argint Pacea cînta: Auzeam noiul veșnic preamînd libertatea. Mi-am văzut la fereastră patria mea: Ea știa de milenii Că numai invazia luminii-o iubesc I Razele se-oseară cu mine la masă: În mîna stîngă țîr pinea, În dreapta paharul cu vinul cel galben I Cineva bate la ușă: — Oaspete bun I — Știi, mi-am văzut la fereastră patria mea I — Șezi și bea și mîncîncă I Fericiți cei ce nu pot Să se bucare singuri. Cineva bate la ușă: — Oaspete bun I

„Fiecare venim dintr-un sat, Unii direct, alții trecînd prin părinți”

— Ti-e greu, îndrăznesc. Niciodată n-a fost prea lîină tînoțea fără distracție — conținut. — De ce fără distracție? Privirile mă întulesc cu o franchețe nedumerită, care prea seamănă cu infruntarea, ca să nu-mi aducă singure în obraz, greu se mai leagă, îmi spun, dialogul cu băiatul acesta, nici nu știu de ce tocmă pe el l-am găsit — o aschie de băiat — să-mi vorbească despre misiunea intelectualului în spațiul de rurală tradiție, dar creș mîl zărușiseră cu ceva altă, înseamnă că e ceva cu el și va trebui să descopăr. Deci: Ioan Feurdean, medic veterinar. Acum, pe vremuri, doar flăcăuș pe aste locuri. „Le-am îndrăgii, Degeaba spune că nu-s distracții, că doar ne vusim ca peste tot, de două ori pe săptămînă. Asta împreună, că se parat ne bucurăm în toate zilele, dacă facem treabă cu lumina. Eu puteam să nu vin aici, dacă nu-mi pria. Că, iertaj-mi lipsa de modestie, am fost șef

înțors pe meleagurile unde-și are părinții să dobindească acolo, lingă ei și pentru ei, ce putea obține în cabinetul de cercetare sau în lăcaguri anume notărite pentru experiențe. Se cheamă că s-a grăbit? Nu cumva regretă prapeala de ordin „sentimental”, bolind după o ferețle senine și avantaioase care l-au așteptat în ziua repartițiilor? Nu.

Temelii pentru satele viitorului

Pe ogoarele țării sînt prezente în acest an circa 115.000 de tractoare și 53.000 combine. Forța globală a tractoarelor din România totală este de aproape 6,5 milioane cai-putere. • În 1967 Cooperăția de consum a deslățit în comuna Viziru (Brahila) măruri în valoare de 9 milioane lei. În 1973 numai în primele 7 luni s-au vîndut tot acolo bunuri valorind 15 milioane. • În anii cincinalului trecut în satele țării au fost înălțate 260.000 de case noi. • 2.450 unități medico-sanitare deservite de 6.500 medici și stomatologi, 700 farmacii și 22.500 cadre medice și auxiliare asigură sănătatea populației rurale. • Se dilată suprafețele productive. Grație amenașărilor funciare și irigațiilor au intrat cu forțe noi în circuitul agricol 180.000 ha. în sistemul Carasu (Constanța), 53.000 ha. în zona Pietroui-Stefan cel Mare (Ialomița), 46.000 ha. la Gălăuți (Călărași), 21.000 ha. pe terasa Brăilei, 50.000 ha. în sistemul Calafat-Băilești (Dolj). • În acest an au fost utilizate peste 800.000 tone îngrășăminte chimice. Un „amănunt”: ele sînt produse în totalitate de industria chimică românească. • Avem la sate 17.000 echipa artistice cu peste 250.000 membri. • Din 1965 pînă azi numai numărul specialiștilor care lucrează în cooperativele agricole a crescut cu peste 4.200. • Moldova, Dacia, Favorit, Excelsior — sînt numele a 4 noi soiuri de grîu de mare productivitate create de cercetarea științifică românească în ultimii ani. La ora actuală există 17 institute de cercetări specializate și 40 de stațiuni experimentale agricole.

„Arcul strîns al cugetării de pe bolta frunții tale”

Mina născută să mingieie, struțește mașini. Pletele cîntă sub cască de azbest, și ele, fetele acestui pămînt împart severe decizii, ascultă pultul motoarelor, chibzuiesc șoarta grinelor. Constanța Bobocloiu, încercărezistența rocii la asaltul apelor. Oțet a păcălit nu o dată muntele, furind cite o bucată din el și slăbindu-i puterea. Constanța avizează, în primul an de profesie turnarea betonului de egalizare. Ajută piatra să se răbzone muntelui roca nepăsătoare la furtia Oltului. Nu poate greși.

Fetele acestui pămînt

47 la sută din populația utilă a țării o formează femeile. Ele însumează 31 la sută din totalul salariaților. • La 21 de ani, viceșefa Ștefania Nicolae de la „Suvieșca” este o veritabilă campionă a întrecerii socialiste. Lucrează, simultan, la 24 de războaie. • Jumătate din cadrele cu pregătire medie și aproximativ 35 la sută din cele cu pregătire superioară sînt femei. • Femeile reprezintă, de asemenea, o treime din numărul cadrelor didactice din învățămîntul superior și tot atît din totalul cadrelor angrenate în cercetarea științifică.

Chipuri care dau sens sărbătorii. Drumuri tăiate drept și adînc în cronică muncii, atîtea cite destine adună prezentul pregătind înfîlnirea cu viitorul. Nume înscrise la temelie coloanelor care urcă spre soare, îmbogățind obrazul țării cu frumusețe și senină încredere.

Pagină realizată de SOFIA SCORTĂRU și OVIDIU PĂUN

s-au înscris, ca într-un filigran neprețuit, și documentele suflatești ale istoriei fără de care o istorie nu ar fi decât o seacă înșiruire de cifre, date, procente. Ne mindrim cu istoricele noastre înfăptuiri și pentru că noua noastră istorie păstrează cu fidelitate, ca pe un bun de preț, tezaurul suflătesc al oamenilor fâuritori ai istoriei. Noi știm cum arată fața strălucind de sudoare a inovatorului, a frunțului în producție, a eroului, am învățat să prețuim înconfundabil emoție omenască ce scaldă istoricele în-

făptuiri și știm că oamenii trebuie cunoscuți mult dincolo de cifrele cu care pe bună dreptate se mindresc, în micile și marile lor întâmplări, cu micile și marile lor emoții. Memoria noastră a tuturor se încarcă, iată, din ce în ce mai mult, alături de toate celelalte, cu stăruirea de spirit ce au învăluit realizările, cu frumusețea particulară, inconfundabilă, a unor oameni, amintirile noastre despre oameni și înfăptuiri devin amintiri unor sentimente ale acelor oameni. În conștiința noastră s-au înscris tumultul suflă-

tesc al cutărui erou sau febrilitatea neliniștită a finăului care vine pe șantier, nostalgia calmă a omului cu experiență sau modestia aproape incredibilă a multor eroi „anonimi”, constructori de opere mărețe, trainice cât viitorul. Memoria noastră este și o memorie sentimentală. Gazetarii, reporterii, scriitorii, toți cîți de-a lungul anilor am cunoscut fapte și oameni, se cuvine să dăm mai des expresie, în munca noastră, apelurilor acestei memorii sentimentale.

Memorii sentimentale

Istoria o fac oamenii, cu brațele și mințile lor, cu zilele și nopțile vieții lor, cu bucuriile și necazurile lor omeneste. Chipul istoriei este chiar chipul omului. Ne-am străduit și ne străduim ca în filele istoriei libertății noastre să dăinuie portretul omului acestor ani, exact, adevărat, fidel lui însuși. Istoria faptelor este implicit și istoria sentimentelor, gândurilor, certitudinilor și neliniștilor ce însoțesc înfăptuirea. În harta minunatelor noastre realizări

Lotrul meu

VALENTIN HOSSU—LONGIN

Pe lângă multe altele, o carte însemnată și desăvârșită, despre lucrurile cuprinse în acele cărți nu mai ai ocazia să vorbești prea curând, alte și alte orizonturi preocupându-te, chiar dacă iubirea dinții se lasă cu greu dată uitării. Anticipând voita dezagare, firească, la sfârșitul cărții Lotrului mi-am scris adresa, invitându-i pe eroii mei să continue dialogul început. Este, mi-am zis atunci, unicul mijloc de a mă considera, în continuare, parte a familiei lor, cel care-i cunoscuse și la bine și la greu. Nădăjduiam ca distanța și preocupările să nu mineze puntea creată în lungi zile și nopți de înfiorate descoperiri.

M-am înșelat. Scrisorii prea multe n-am primit, nedumerirea mea creștea odată cu așteptarea, și iată-mă fugind din nou spre ei. Și m-au înșelat a doua oară. Nici sorbă de uitare, ci numai acapantarea preocupare a lotrenilor mei pentru ceea ce fac acolo, în creierul minților, unde zădăresc și o foarte mare hidrocentrală, ridicând și unul dintre cele mai complexe edificii de civilizație și competență socialiste. Oamenii pe care-i cunoscusem nu mă uitaseră sau — și mai rău — nu deveniseră indiferenți, dar nu erau deprinși să scrie, n-aveau timpul necesar, scrisul e treaba altora. Nu prea au vreme nici să admire ceea ce le iese din mâini, „vot, ziaristi, imi spunea cineva, mai ne spuneti cu cât a crescut nivelul apei în lac, câte anrocamente s-au mai depus în baraj, câtă kw a dat prima turbină Pelthon”. E un fel de-a zice, ei știu foarte bine ce se întâmplă acolo, dar vorbesc prea puțin despre toate astea, lăsându-i pe alții să se exiazieze.

E Lotrul a continua risipă de inteligență, forță și energie, o competiție permanentă cu obișnuitele norme și dimensiuni constructive, un inens mecanic, cu tic-tac-ul perfect coordonat, în care au început tehniciții, soluții și încercări în premieră națională. Mai este o deosebire colectivitate, mândră pînă la orgoliu de componenții ei, un crezcut în care s-au format caractere puternice, la flacăra marilor competențe rezistivă numai cei foarte doțai, cumințenia și acel lasă-mă să te las nu au ce căuta aici. Cei ce au ridicat Bicazul și Argeșul (unii au trecut și pe la Porțile de Fier) au venit pe Lotru cînd se știu despre el numai legendele cu haiducii, aducînd în mape cu ozaliduri o întreagă știință, ridicînd școala românească de a construi hidrocentrala la cote nebănuite acum mai bine de un sfert de veac.

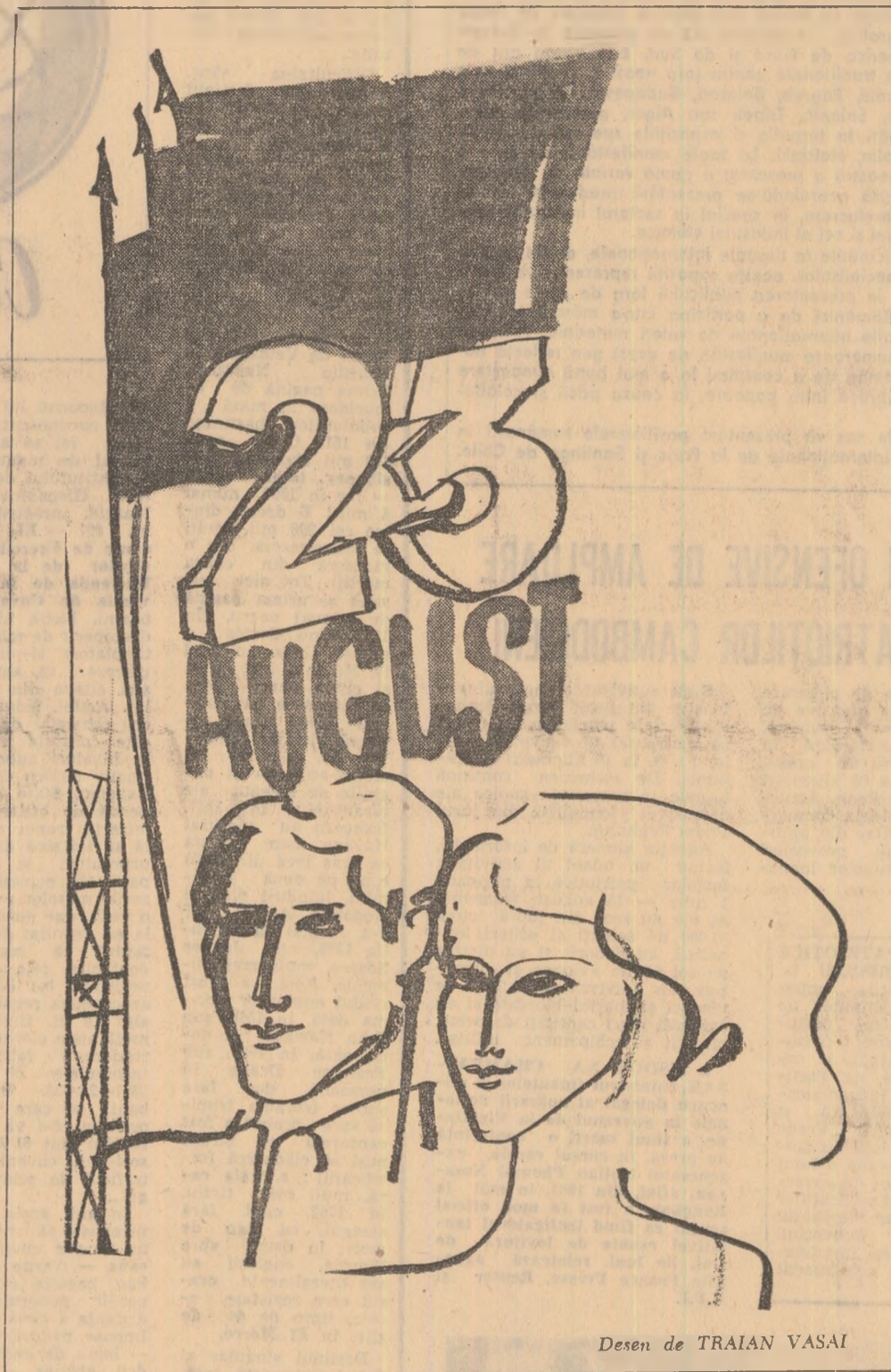
Au trecut mai bine de 7 ani de la acea zi-fârș de 26 ianuarie 1966.

Decenții lotreni, constructorii de lumină au început să fie căutați de ziaristi și scriitori, cei mai mulți venind în mijlocul lor pentru a afla cîre neobisnuite și fapte eroice. Am fost și eu dintre aceia. Relatările zibucilor victorii nu oțereau însă decît o palidă imagine a cumpănită înclăstări dintre om și natură, dintre omul care vrea și știe că trebuie făcut ceea ce deosebit și același om doritor de o mingiere, de un răsfăț gospodăresc ș.a.m.d. Mă întorceam de fiecare dată pe Lotru, printre acei oameni minunați și duri, primitori și preocupați, cu sentimentul de jenă că în precedenta transmisie n-am spus decît jumătate din adevărul pe care-l cunoscusem. Dormeam cu ei în barăci, mincam la mesele din cantinele lor — care nu totdeauna scîpesc de ascultam ofurile, stîmni cei dorul de casă, necesse și prunci, aflam destine nu chiar atât de limpezi și apoi scriam numai de reșita străpungerii a încă unui tunel sau terminarea locuințelor — vile și blocuri — din cîntoarele stațiuni montane. Acolo, acei oameni minunați — le spun iarăși minunați, pentru că așa sint — nu se feriau să vorbească despre necazuri și greutăți familiare, incertitudini în rezolvarea tehnică a unei operații, și cu atît mai deosebite imi apăreau atunci implinirile, reușitele, satisfacțiile lor. Neliniștile lor mi s-au transmis, ca și bucuriile, și ei au început să mă simtă de-al lor, mai tînărul lor coleg, om al șantierului. O doradă: port, alături de fotografiile copiilor și buletini de identitate, „Carnetul de brigadier” nr. 315, al „Șantierului național al tineretului I.C.H. Lotru”. E mult, e puțin? Coleg cu altă unealtă decît pikameter, basculanta sau rigla de calcul...

Colegii aceștia nu-mi scriu decît rar. Li urmăresc, însă, cred că au cea mai completă documentare, tot ce se publică diurn despre ei este fixat, catalogat, subliniat. Mai sint apoi telefoanele care le primesc din cînd în cînd, invitațiile la nu știu cîte nașteri și căsătorii, la deschiderea de noi șantiere sau intîlniri dintre brigăzile tăitoare ale subpămîntului.

La ce cotă a ajuns lacul? În ce clasă a intrat Vidruta? S-a căsătorit Ștefan? Cum se comportă a doua turbină Pelthon? Există destule fructe? Mai așteaptă mult Sebeșul?

Voi și toate acestea în ziua de 23 August și următoarele, cînd voi fi din nou printre ei. De-abia aștept reîntîlnirea cu Lotrul.

MATEI GAVRIL PATRIA PURĂ CE TRĂIEȘTE-N MINE

O, leagăn sacru al copilăriei
Deasupra căreia se mai oțleacă
Albastrul răspîndind lumina gliei
Și peste fata morților săracă,
Cine n-ar vrea mormîntul lui să fie
Strălucitor asemenea unui tar
Cu-o piatră însemnat în veșnicie
Și luminat al patriei hotăr
Cînd cea mai mare jertfă-i flacăra
Ce arde-n singele vărsat în luptă;
Cînd cea mai sfîntă țară-i patria
Din inimă odincurilor ruptă;
Cînd cea mai pură floare-i dragostea
În care-ncape jalea cea mai multă?

O holdă străjuiește un cimitir uitat,
Iar spicile ei albe în cercuri se răsfrîng
De parcă ar fi noaptea și cerul instelat
Și stelele cu boabă de aur mare plîng.
Dar nu e nici o noaptea și nici chiar stele-nu
Doar firele par raze sublimite de lumină
Care se scurg într-una dintr-un amurg opus
Înspre o dimineță cu sulii de aur pline.
A fost cîndva pe locu-acesta-o luptă
Cu zîngănit de arme și scrișit de care
O tînără armată a fost suptă,
Ca hrană, de-ale patriei hotare.

Acum, cînd încep să se aștearnă
În visul meu albaștri-n siruri plopii
Înaintînd pe drumul lung de iarnă
Prin gîndul meu trec pajeri și dropii,
Or în auz imi cîntă cîntecozii
Și cîmpesc, ca țigle sparte, vrăbii.
Dacă oș îi țaran, aș primește boii

La jugul celei mai străvechi corăbii
Și-aș naviga-n Oceanul Înghețat
Să ar zăpzele, ca pe pămînt,
Și vînturile ce mi-au degerat
Străbunii — care astăzi nu mai sint —
Pe cînd ieșeau ca plugul la arat
Și le-a-nghetat suflarea de ploie și de vînt.
N-am să ascult decît de-al tău îndemn,
Pentru că oi un nume sfînt și mare
Va fi de-ajuns să-mi facă numai un semn
Și voi porni supus la vîntoare.
De astăzi — ca și pînă ieri —
Dragostea ta-mi va fi ca o poruncă;
Pentru că te iubesc, ori ce-oi să-mi ceri
Va fi dorința mea cea mai adîncă.
Dar dacă ochii mei vor arde-n veci
De veți doar pe cuvinte mari și rare,
Iu sa nu uiti atunci cînd mă petreci
Că-n loc de cruce mi-am dorit o floare.
O, pură patrie ce treci
Pe-a lumii bolta stea nemurtoare.

Iu, sfîntă patrie și pură
Unde privighetorile doinesc
De-otă cînt murind cu el în gură
De-a cărei dragoste se prăpădesc.
Din inimă mea pură ca o floare
Fecioarele-și vor face inele și cercei,
Iar ciocirile urcînd în soare
Săgeții de țoc vor fi, din ochii mei.
Florile-n cîmp numai din mine cresc
Și-atîtea rîuri albe de fluturi și albine.
Și cîmpesc, ca țigle sparte, vrăbii.
Sfîrșind mișcarea vremii care vine.

ȘANTIERUL ȘI BĂTRÎNUL ORGANIST

ADRIAN DOHOTARU

Cînd am pătruns pentru prima oară pe platoul inens care se deschidea sub cerul aproape alb, cînd am năvălit brusc și buimac în deșertul acela străbătut de camioane, de basculante, de trenuri, ridicînd bolșii de praf în urma lor, mărturisesc că n-am primit nimic din aglomerația de oameni și de unelte. Nu-mi puteam imagina că din acel pămînt clăguit, ars de soare și înghețat de lună, acolo unde, deocădată, se așezaseră, cu în teatrul lui Shakespeare, doar inscripțiile a ceea ce trebuie să fie, ca rădări vreedată ceva. Cu treieram însă beat de soare acea realitate premergătoare: șantierul I. Evident, în copilărie, într-o copilărie prelungită, primele case coșoate care fuseseră demolate cu timăcoape și cabluri de metal îmi oferiseră certitudinea, pentru prima oară, că lumea se schimbă. Erau încă ruine pe străzi și explodau încă mine pe cîmpurile din preajma orașului. Și la ruinele războiului se adăugau atunci ruinele provocate de minile oamenilor, cu unelte pașnice, în căteva ore de „muncă patriotică”. Prin praful acela exalat de peneții plini de microbi și de tristețe, în acel oraș de provincie al copilăriei, am presimțit șantierul inens în care năvăliseră, cu nisip și cu pulbere pînă în dinți. Acolo, în urma avurilor mei, se construiseră case noi și orașul și-a schimbat treptat înfățișarea. Aici, în soarele torid, prin care oamenii se perindau venînd ca din antichitatea piramidelor, eu încercam să gîndesc cum va arăta cel mai mare combant siderurgic al țării. Undeva, în dreapta, Dunărea se vărsa calmă la hotarele dintre Moldova, Muntenia și Dobrogea... Acolo l-am reîntîlnit în zilele acelea de colb și de umire, pe maestrul Buch, marele organist al coșurilor de fabrică. Nu Buch, ci Buch! Din minile acestui modest maistru care n-a compus nici Preludii, nici Fugi și nu s-a tras dintr-o veche familie de muzicieni, au fîșuit cele mai splendide tuburi de orgă pe care le-am văzut în viața mea: coșurile de fabrică prin care se purificau metalele nobile ale industriei socialiste. Îl cunoscusem la Hunedoara, împreună cu artizii săi, undeva, sus, pe ultimele schele ale construcției și îl revedeam acum, la Galați deocădată în subteran pregătînd temeliele cititoarelor coșuri, împănătoarelor arhitecturi prin care se pot vedea, ca prin lunete, orogățiile astrale.

Am părăsit șantierul cititorului Combinat siderurgic, cu un sentiment de neliniște, tulburat de angloarea, de dimensiunile construcției, m-am întors peste câteva luni și n-am mai recunoscut locurile. Pretutindeni: hale imense, moderne, polierome, utilaje de cea mai înaltă tehnicitate, oameni în salopete albastre. Am avut chiar senzația, la un moment dat, că mă află într-o farmacie. Altă era de curat și de îngrijit totul. Pierdusem perspectiva. Din pricina construcțiilor gigantice nu mai vedeam „platoul inens învaldat de soare” din prima zi petrecută de mine pe șantier. Coșurile de fabrică ale maestrului Buch fîmău liniștite în timp ce bătrînul organist se retrăsese acasă, la Hunedoara, admirîndu-și de la etajul II al casei în care locuiește adevăratele sale opere de artă. Și cred că nici un coș de fabrică nu va intre vreedată dramatic în arhitecturii fîmugine ale Fabricii de ciment din Turda. Cel puțin în memoria mea. Și e ciudat cum, leagămul de altul aceste coșuri de fabrică, strîngi ca într-o clacitură principalele elemente ale construcției socialiste: oțelul, fonta, lamiatele și cimentul. Cînd spun Buch, autonom mă gîndesc la coșurile de fabrică din țara asta, care s-au născut, aproape toate, din minile lui. Și cînd spun ciment, oțel, fontă, mă gîndesc la maestrul Buch, cel care smulge dintr-o pipă din lemn de cîreș fum de țigară marinăresc. S-o fi retras ia pensie? Asemenea oameni n-ar trebui să obosească niciodată.

Și iată că revad a treia oară Galațiul, în zilele ciudate ale dilucului din aieve calme, de obicei, ale Dunării, amenințat Combinatul siderurgic. Cotele apelor creșteau și oamenii trăiau într-o tensiune nebuună. Nu înțelegeau să lase prada apelor ceea ce construiseră cu ani în urmă, cu atîtea eforturi. Cărau saci de nisip, pietre, stîlpi ca să acopere orice breșă în dig. Apele se răscăleau cu o furie de care numai invidia mării le face capabile. Dunărea și Siretul și Prutul își învadau parca marea. Pînă în ziua aceea frumosea de început de vară, cînd a ieșit soarele și pămîntul a început să se scînteie și oamenii s-au întors de pe diguri la casele lor după zile și nopți de luptă dramatică. Fumurile coșurilor se răspîndeau calm, prin filtre, în aerul acela diminețat cînd oamenii se îndreptau spre locurile lor de muncă, așa cum se adună instrumentiștii dintr-o orchestra simfonică pentru a atinge „curatul sunet al perfecțiunii”.

Portretul de tinerețe al unui oraș muncitoresc

ANTON BREITENHOFER

În camera mea de lucru atîrnă un tablou cu furnalele din Reșița. O fotografie expresivă cu case de muncitori într-un decor de munți și păduri. Uneori această priveliste familiară trezește în mine un sentiment de bucurie, altădată mă și întristează, pentru că în acel loc în care strălucesc luminile flăcărilor noilor furnale a stat casa mea părintească, în care au trăit și locuit bunicii și părinții mei, casă în care m-am născut, am copilărit și mi-am petrecut ani de tinerețe. De aceea mă și desprind această „însoțită imagine industrială, deoarece orașul meu natal cu oamenii săi deosebiți reprezintă izvorul principal al activității mele publicistice și scriitoricești.

De mulți ani trăiesc și muncesc de-acum în București. Dar aproape zilnic duc cu colegii mei de muncă din Reșița un dialog, și cu vecinii din fosta „Grabengasse”. Este imposibil să uiti această familie de muncitori. O parte din ele muncesc încă în fabrică și locuiesc în case cu confortul zilelor noastre, în cartiere foarte moderne, care nu există în trecut. De neuitat îmi rămîne și peisajul din Reșița și din împrejurimi. De fapt sint două peisaje: cel natural și cel construit. Cel natural este lumea montană a Semicicului cu văile și pădurile ei, cu bogățiile, apele și povirnișurile verzi. Celălalt este un peisaj puțin bizar, oțel și se compune din hale de uzină, coșuri, căi ferate, linii de înaltă tensiune, din inteligenta și logica de fier a oamenilor că peisajul construit ar fi dat celui natural un nume: „Ilogiunea industrială în și în jurul Reșiței”. De 200 de ani ard acolo furnalele, din aceste timpuri se topește fier, se călește oțel, se construiesc mașini. Peisajul natural a rămas în principiu același. Cel industrial s-a dezvoltat mereu. De la 23 August 1944, deci în aproape 30 de ani de la eliberare, în toate domeniile și-a croit drumul un nou proces de creștere și întinerire, care n-a existat și nu a putut exista în trecut. Numai revoluția socialistă a putut accelera această înnoire socială, obținînd în același timp o maturitate umană, care conferă prezentului nostru cu totul altfel de dimensiuni.

Cînd vizitez orașul meu natal, mă bucur mereu cînd văd cit de modernizat a fost uzina și cit de mult a întinerit orașul. Muncitorii au avut dintotdeauna o pronunțată conștiință politică și profesională. Astăzi aceste minunate însușiri prezintă un caracter de masă. Muncitorul nu se descurajează aproape niciodată, el își îndeplinește conștiințios datoria, învinge unele greutăți la locul său de muncă și în viața de toate zilele, greutăți ce rezultă uneori din ritmul rapid de dezvoltare. Partidul a creat noi și generoase posibilități de educare, de care beneficiază din plin muncitorii și copiii acestora. În Reșița au existat totdeauna specialiști buni fără să fi avut posibilitățile de dezvoltare și perfecționare de azi: liceu de meserii, cursuri de perfecționare, o bogată activitate culturală plină de conținut, facultate pentru ingineri de uzină și altele. Toate acestea și încă multe altele se ogîndesc în înaltul nivel tehnic, în calitatea produselor, în construcția de mașini și în uzina metalurgică. Nu puține produse de vîrf ale uzinei din Reșița au nivel mondial.

Portretul orașului meu natal ar fi incomplet, dacă nu am amintit și caracterul înțers al locuitorilor. La mașini în noile hale ale uzinei inundate de lumină lucrează mai ales muncitori tineri ce stăpînesc cele mai complicate procese de lucru. În noile cartiere — unele de o împozantă frumusețe arhitectonică — ce se încadrează foarte natural în peisajul montan, locuiesc în mare parte tinere familii de muncitori. Tineresc poate fi denumit pe bună dreptate modul socialist de muncă, noile relații umane și posibilitățile de dezvoltare, care conferă tinerilor și bătrînilor nu numai elan revoluționar, ci și speranță și perspectivă.

Cum să nu fii deci încrezător, dacă însoțitul peisaj industrial al orașului meu natal îmi mijlocie permanent această impresie?

